

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Drugo tromjesečje 2022.

JUŽNOAFRIČKO-INDIJSKOOCEANSKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Tamara Babić

Lektura

Miroslav Vukmanić

Korektura

Brankica Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2022.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja posvetit ćemo se Južnoafričko-indijsko-oceanskoj diviziji u kojoj se nalaze: Angola, Botswana, Malawi, Mozambique, Sao Tome i Principe, Južnoafrička Republika, Zambija, Zimbabve i sedam indijsko-oceanskih otočnih država: Komori, Madagaskar, Mauricijus, Majote, Reunion, Rodriguez i Sejšeli.

U toj diviziji živi 215 milijuna ljudi, uključujući približno i 4,2 milijuna vjernika Kršćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 51 ljudi.

Ovog tromjesečja skupljat ćemo novčane misijske darove za šest projekata trinaeste subote u državama te divizije: u Angoli, Malawiju i Majoteu.

Posebne značajke

Ako želite svoju subotnju školu učiniti zanimljivijom, preuzmite engleski misijski časopis u PDF inačici s linka: bit.ly/childrensmision, ili pratite misiju na Facebooku. Posjetite i lajkajte misijsku Facebook stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misijskih iskustava u videozapisima, u kojima se iznose životna iskustva ljudi iz cijelog svijeta, s posebnim usmjerenjem na primatelje misijskih darova svake trinaeste subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog videoklipa i linka na internetu, da biste mogli preuzeti aplikaciju, ili gledati videoklipove online.

Svakog tjedna postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svojem razredu na kompjutoru ili mobilnom telefonu dok iznosite misijska iskustva,

ili možete otisnuti i ukrasiti slikama prostoriju subotnje škole ili vašu subotnjoškolsku ploču.

Za sva potrebna pojašnjenja i podatke možete mi pisati: mcchesney@gc.adventist.org

Vaša podrška misijskim dosezanjima je vrlo značajna za jedinstvo Kršćanske adventističke crkve.

Hvala vam što pomažete da članovi vašeg subotnjoškolskog razreda upoznaju svoju duhovnu braću i sestre širom svijeta, i što ih ohrabrujete da sudjeluju u misijskim dosezanjima uz pomoć svojih darivanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Andrew McChesney, urednik

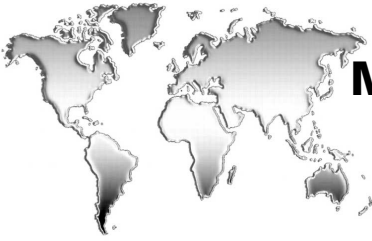
*****

Misijski izazovi

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja bit će upotrijebljeni za izgradnju:

- ◆ Crkve i osnovne škole u Belizeu, Angola.
- ◆ Zgrade s muškim spavaonicama na Adventističkom sveučilištu Huambo, Angola.
- ◆ Misijskog središta i savjetovaništa za borbu protiv nasilja u obitelji u Lombi, Angola.
- ◆ Osnovne škole u Luandi, Angola.
- ◆ Misijskog središta na imanju Mzuzu Adventističkog sveučilišta u Malawiju.
- ◆ Misijskog središta za bolji život i FM radijske postaje, Majote.

*****

2. travnja 2022.

Misija je promijenila moj život

Zimbabwe

Upis u Koledž Solusi bio je za mene veliki kulturni šok. Kasnih sedamdesetih bio sam prvi student rasno pomiješanih roditelja na tom koledžu. Imao sam veliku zbirku kaseti s afro i rock glazbom te odgovarajuće mišljenje o tome.

Ipak, adventistička crkva je prepoznala nešto u meni i ponudila mi školarinu za Koledž Solusi, koji se nalazi u današnjem Zimbabweu. Moja namjera je bila da ostanem tamo godinu dana, a zatim se prebacim u Koledž Helderberg u Južnoafričkoj Republici. Ali nakon prve godine odlučio sam ostati u koledžu.

Bio sam prosječan učenik teološke škole. Moj najteži predmet bio je grčki jezik. Moram priznati da je najviša ocjena koju sam dobio bila trojka. Mnoge semestre sam završavao s trojkom ili dvojkom. Jednostavno se nisam mogao uskladiti s mojim "omiljenim" predmetom. Do posljednjeg semestra borio sam se s profesorom grčkog jezika Leom Raunijem, ljubaznim misionarom koji je u ocjenjivanju bio strog.

Gospodin Raunio se sprijateljio sa mnom kad sam došao u školu 1978. godine. Naučio me je igrati šah. Provodili smo sate igrajući u njegovom domu. Bio je rođen u Finskoj, a služio je kao misionar američkim starosjediocima u Sjedinjenim Američkim Državama, zatim je predavao na sveučilištu u Južnoafričkoj Republici, prije nego što je došao u Solusi, u godinama kad bi drugi željeli otići u mirovinu. Podijelio je mnoga misijska iskustva sa mnom, a ja sam bio zadivljen njegovom odlukom da završi svoju radnu karijeru na Solusiju.

Kad sam pisao svoj završni rad iz grčkog jezika, znao sam da nije dovoljno dobar. Predajući gospodinu Rauniju moj rad,

pogledao sam ga u oči i rekao: “Doktore, opet nisam napisao dobar rad.”

Nasmiješio se i rekao: “Sve je u redu.”

Tijekom cijelog sljedećeg tjedna bio sam zabrinut i razočaran, jer sam znao da neću moći diplomirati ako ne položim grčki jezik.

Razmišljao sam o diplomiranju jer sam se, između ostalog, nakon diplomiranja namjeravao oženiti. Sama pomisao da ću možda morati provesti još šest mjeseci učeći ponovno grčki jezik bila mi je zastrašujuća.

Tjedan dana nakon ispita gospodin Raunio me je pozvao u svoj ured. “Promatram te već četiri godine”, rekao je. “Bio sam svjedok tvoje promjene, od učenika s okorjelim ponašanjem i izgledom, do mladića koji vrijedno radi, i koji iznad svega voli Gospodina. Primijetio sam da je čak došlo i do promjene glazbe na tvojim kasetama, od rocka do kršćanske glazbe. Vidio sam promjenu u tvom životu: prigrlio si Krista još prisnije.”

Bio sam iznenađen. Mislio sam da nitko nije primijetio te promjene. “Dobro si napisao ispite iz svih drugih predmeta i položio ih. Znam koliko ti diplomiranje znači. Znam da si dao sve od sebe da položiš ispit iz grčkog, ali nije bilo dovoljno. ...

Ali, želim ti ukazati milost. Znam da Gospodin ima plan s tobom u djelu koje ćeš raditi. Po milosti, dat ću ti ocjenu kojom ćeš moći diplomirati.” Zatim se pomolio da Bog upravlja mojim koracima u budućnosti.

Kad sam se vratio u spavaonicu, pao sam na koljena i zahvaljivao Bogu. Otišao sam do svoje zaručnice i rekao joj: “Milošću Božjom, diplomirat ću!”

Duboko sam zahvalan gospodinu Rauniju. On je gledao iznad sadašnjosti; gledao je moju moguću budućnost. Prepoznao je potencijal u meni.

Gospodin mi je pomogao da radim sljedećih osamnaest godina kao tajnik za mlade Kršćanske adventističke crkve u

Zimbabweu. Nakon toga služio sam kao tajnik za mlade u Južnoafričko-indijanskoceoanskoj diviziji. U međuvremenu sam doktorirao rukovođenje ili menadžment.

Zahvalan sam Gospodinu što mi je pomogao da shvatim što znači milost, kad je potrebna nekome tko je ne zaslužuje. Primjer gospodina Raunija me je naučio da pokazujem milost prema drugim ljudima, čak i kad ne zaslužuju.

I u našim najvećim grijesima, Bog vidi naše mogućnosti. On neće odstupiti od nas zbog našeg trenutnog stanja. On vidi što možemo postići. I mi smo pozvani da gledamo iznad sadašnjosti na potencijal drugih ljudi, onako kako ih sâm Gospodin vidi.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen da Sveučilište Solusi udvostruči mjesta u svojoj kuhinji i blagovaonici, s petsto na tisuću. Hvala vam što će vašim misijskim darivanjima biti omogućeno da adventističke obrazovne ustanove poput Solusija mogu pripremati mlade ljude da širom planeta šire Radosnu poruku o Isusovom skorašnjem dolasku.

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite nekog mladića da iznese ovo iskustvo kao svoje vlastito.

Eugene Fransch je umro 2021. godine, nakon obolijevanja od virusa Covid-19.

Leo Raunio je umro nekih dvije godine nakon što je Eugene diplomirao, 1984. godine, u sedamdeset i drugoj godini života.

Pogledajte Eugenea na Youtubeu: bit.ly/Eugene-Fransch.

Preuzmite slike s Facebooka na: (bit.ly/fb-mq).

Preuzmite misijske postove i kratke činjenice iz Južnoafričko-indijanskoceoanske divizije na: bit.ly/Eugene-Fransch.

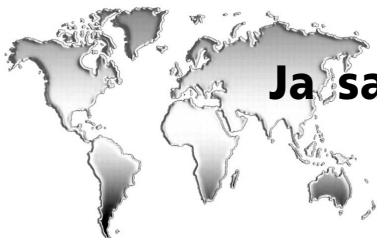
*****

Misijski izazovi

Kršćanstvo je osnovna religija u Zimbabweu. Osamdeset i pet posto stanovništva je protestantskog vjerskog opredjeljenja.

*****

9. travnja 2022.

Ja sam mrtav čovjek (1)

Zimbabwe

Nakon tragedije na putu samo dva dana pred Božić u Zimbabweu, ja ne bih trebao biti živ.

Dana 23. prosinca moja supruga Fortuna i ja krenuli smo iz glavnog grada Hararea, da provedemo božićne blagdane s našom djecom koja su bila kod bake i djeda u drugom gradu. Dok smo se vozili, ugledali smo mnoštvo ljudi kako stoji kraj puta autostopirajući, u nadi da će ih netko povesti.

Usred predbožićne gužve autobusi su bili puni, a ljudi su bili nestrpljivi u želji da pronađu način da se prevezu do svojih odredišta prije blagdana.

Prepoznali smo jednu ženu pokraj puta i stali da je povezemo. Dok je ulazila u automobil, zamolila nas je da povezemo i jednog muškarca i ženu koji su stajali pored nje. Njih nismo poznavali, ali vidjevši njihova zabrinuta lica, pristali smo.

Tako je troje putnika sjelo otraga, a supruga i ja smo bili naprijed. Kad su se svi smjestili, krenuli smo dalje.

Odjednom je sve postalo tamno. Sljedeće čega se sjećam bilo je da mi se činilo kako me pojas jako steže. Nisam se mogao pomaknuti. Sve je bilo mračno. Čuo sam neke zvukove i iskrivljene glasove iz daljine. Shvatio sam da se nešto strašno dogodilo. Osjetio sam da automobil podrhtava. Sljedeće što sam čuo bilo je zavijanje hitne pomoći ili policijskih kola. Nekoliko trenutaka kasnije osjetio sam da me netko podiže i nosi u vozilo hitne pomoći. Medicinska sestra me je pitala koga treba pozvati.

“Što se dogodilo?” pitao sam.

“Sudar na putu,” odgovorila je.

Dao sam joj imena i telefonske brojeve dviju osoba — pastora i starješine crkve.

U bolnici je pastor zatražio da me prebace u bolnicu u Harareu. Pitao je medicinsku sestru za Fortunu, i saznali smo da je vozilo koje se kretalo iza nas odvezlo nju i ostale putnike u drugu bolnicu. Imala je ozbiljna unutrašnja krvarenja. Pastor je zatražio da je dovezu u moju bolnicu.

Dva vozila hitne pomoći prevezla su Fortunu i mene u bolnicu u Harareu. Posljednje čega se sjećam bilo je da me unose u vozilo hitne pomoći.

U sljedeća dva dana, 24. i 25. prosinca, Fortuna i ja smo bili podvrgnuti mnogobrojnim operacijama. Moja supruga je imala povredu tankog crijeva, zbog čega je imala unutarnja krvarenja. Kirurzi su joj odstranili četrdeset centimetara tankog crijeva. Lijeva ruka i lijeva noga bile su joj teško povrijeđene, pa su joj liječnici ugradili metalne šipke.

Meni su liječnici ugradili metalne pločice u lijevu podlakticu i metalne šipke u lijevu nogu.

Najteža operacija kojoj sam podrgnut bila je zbog moje povrijeđene kralježnice. Kirurg je morao operirati kroz prednji dio vrata kako bi ubacio implantat na moj četvrti i peti vratni pršljen. Kasnije mi je pokazao rentgenski snimak moje kralježnice.

“Ovaj snimak možete odnijeti bilo kojem radiologu na svijetu, i reći će vam ono što ću vam ja sad reći: Vi ste mrtav čovjek. Vaš rentgenski snimak pokazuje da ste ili mrtav čovjek, ili potpuno oduzet od vrata naniže.”

Dva tjedna kasnije Fortuna i ja smo otpušteni iz bolnice na kućnu fizikalnu terapiju. Sljedećih šest tjedana smo iznova učili hodati.

Tada smo čuli da je u toj nesreći na putu poginulo petero ljudi. Sudar je izazvao automobil koji je velikom brzinom vozio mladi čovjek pod utjecajem alkoholnog pića. U policijskom izvještaju je pisalo da sam ja vozio devedeset kilometara na sat, dok je taj mladi pijani čovjek vozio stotinu i sedamdeset

kilometara na sat.

Naša prijateljica koja je sjedila iza mene poginula je na licu mjesta, dok su ono dvoje ljudi koje smo vozili preminuli sljedećeg dana od zadobijenih povreda. U vozilu koje nas je udarilo bilo je troje putnika. Dvoje od njih, pijani vozač i starija gospođa koja je sjedila iza njega, poginuli su na licu mjesta. Treći putnik je prevezen u bolnicu i ne znamo je li preživio.

Bili smo iznenađeni ovim spoznajama. Bog je sačuvao naše živote na nevjerojatan način.

Čuda se nisu zaustavila na tome. Četiri mjeseca kasnije, u travnju, mogao sam otpočeti s pastoralnim predavanjima na Sveučilištu Solusi, onako kako sam prethodno namjeravao.

Dio darova trinaeste subote 2015. godine bio je upotrijebljen za Sveučilište Solusi, za proširenje kuhinje i blagovaonice s petsto na tisuću mjesta.

Hvala vam što vaša misijska darivanja omogućuju da adventističke obrazovne ustanove, poput Solusija, mogu obučavati pastore za objavljivanje Isusovog skorašnjeg povratka u slavi.

(Sljedećeg tjedna čitajte još o Alfredu)

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite nekog mladića da iznese ovo iskustvo kao svoje. Pogledajte Alfreda na Youtubeu: bit.ly/Alfred-Machona.

Preuzmite slike s Facebooka na: bit.ly/fb-mq.

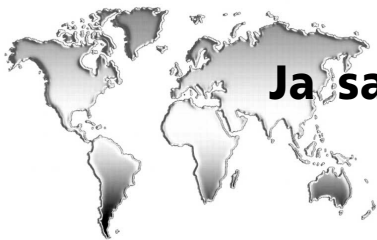
Preuzmite misijske izvještaje i zanimljive činjenice iz Južnoafričko-indijskoceoceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Ukratko

Vodopad Victoria Falls, poznat u narodu pod imenom “Dim koji grmi” nalazi se na granici između Zimbabwea i Zambije. To je najveći vodopad na svijetu.

*****

16. travnja 2022.

Ja sam mrtav čovjek (2)

Zimbabwe

(Nastavak od prethodnog tjedna)

Nakon što sam jedanaest godina služio kao literarni evanđelist, dobio sam stipendiju za studij kako bih postao pastor na Sveučilištu Solusi u Zimbabveu.

Ali četiri mjeseca prije početka nastave moja supruga Fortuna i ja doživjeli smo prometnu nesreću i bili teško povrijeđeni. Do današnjeg dana dogodila su se mnoga čuda koja ne razumijem.

Ne razumijem kako smo moja supruga i ja preživjeli izravni sudar, iako smo sjedili na prednjim sjedištima našeg automobila, a tri osobe koje su sjedile iza nas nisu preživjele.

Ne shvaćam kako to da nisam potpuno nepokretan. Kad sam otpočinjao s vježbama fizikalne terapije, terapeut me je upitao jesam li čovjek molitve.

“Da, zašto pitate?” odgovorio sam zbunjeno.

“Rentgenski snimak koji držim u ruci pokazuje da ste oduzeti od glave nadalje. Obično je čovjek s takvim rentgenskim snimkom zapravo mrtav. Bit ću vrlo pažljiv s vama, jer se bojim,” rekao je.

Ne razumijem brzi dolazak vozila hitne pomoći na mjesto sudara. Direktor mjesnog rudnika zlata vozio je točno iza nas i vidio je nesreću. Odmah je nazvao medicinsku sestru koja je radila u rudniku zlata, zatraživši od nje da kolima hitne pomoći u vlasništvu rudnika dođe što prije.

Ne razumijem kako sam dobio crkvenu stipendiju za studij na Sveučilištu Solusi tri mjeseca prije nesreće. Bez te školarine moja supruga i ja ne bismo imali čime platiti bolničke

troškove našeg liječenja, i možda bismo preminuli. Naši troškovi liječenja iznosili su 36.000 američkih dolara. To je golem iznos u Zimbabweu.

Ne znam zašto je jedini stručni kirurg, ortoped koji je mogao operirati vrat i kralježnicu u Zimbabweu, bio tog dana slobodan i stajao je na raspolaganju, iako je rezervirao avionsku kartu za let do Pariza na dan naše nesreće. On me je operirao ujutro, a letio je za Pariz te iste večeri.

Često postavljam Bogu pitanje: "Zašto si poštedio baš nas? Po svemu što se dogodilo trebali smo poginuli na licu mjesta." Imam dva moguća odgovora. Možda moja supruga i ja nismo dovoljno duhovno spremni da umremo, i Bog nam je dao još jednu priliku da se pripremimo za jutro uskrsnuća. Ili nas je možda Bog spasio zato što još imamo posao koji trebamo obaviti u Njegovom vinogradu.

Moj molitveni život se u mnogočemu promijenio nakon prometne nesreće. Molim se mnogo češće, i tražim od Boga da mi daruje snagu da činim dobra djela sve vrijeme. Tražim od Boga da djeluje na moje slabosti, da budem ispravan pred Njim te da budem spreman umrijeti u bilo kojem trenutku.

Tražim od Boga, također, da ne izgubim želju da izvršavam Njegovu volju. Molim se: "Što god želiš da činim, daj mi snagu i volju da to činim."

Ponekad pravim pogreške, ali uvijek se vraćam Bogu, tražeći da mi oprost i što sam to učinio i daruje mi snagu da takvo što više ne ponavljam.

Molim se da moj odnos sa Bogom bude dobar sve vrijeme. Da se moja revnost u ispunjavanju Njegove volje ne ohladi.

Ne znam što je i zašto je to Bog učinio 23. prosinca 2015. godine, ali znam da sam i dalje ovdje i da ću Mu služiti sve dane svojega života.

Dio darova trinaeste subote 2015. godine bio je upotrijebljen za Sveučilište Solusi, za proširenje kuhinje i blagovao-nice s petsto na tisuću mjesta.

Hvala vam što vaša misijska darivanja omogućuju da adventističke obrazovne ustanove, poput Solusija, mogu obučavati pastore za objavljivanje Isusovog skorašnjeg povratka u slavi.

*****

U vezi s iskustvom

Zamolite nekog mladića da iznese ovo iskustvo kao svoje.

Pogledajte Alfreda na Youtubeu: bit.ly/Alfred-Machona.

Preuzmite slike sa Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i kratke vijesti iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Ukratko

U Zimbabweu se koristi šesnaest službenih jezika, više nego u bilo kojoj državi svijeta: čiva, čibarve, engleski, kalanga, koisan, nambija, ndau, ndebele, šangani, šona, znakovni jezik, soto, tonga, tsvana, wenda i ksosa. Šona i ndebele su jezici koji se najviše upotrebljavaju.

Ruševine grada Veliki Zimbabwe, drevnog grada Šona iz kasnog željeznog doba, pod zaštitom Unescoa kao svjetska baština i kao jedan od najznačajnijih arheoloških nalazišta u supsaharskoj Africi. Grad je načinjen od triju povezanih (sada uništenih) cjelina, i sav je izgrađen u kamenu.

Zimbabwe se, po mišljenju nekih, nalazi na području grada Ofira, koji se spominje u Svetom pismu u vezi s kraljem Salomonom. To je grad iz kojega je Salomon dopremao slonovaču, zlato, i druge dragocjenosti.

*****

23. travnja 2022.
Blagoslivljati druge
Zambija

Moje ime je Blessing (ili Blagoslov), i moj život je svjedočanstvo o Božjim prekrasnim blagoslovima.

Moja obitelj je odlazila u crkvu svake nedjelje u Zimbabweu, ali nismo bili pretjerano pobožni. Kao tinejdžerka željela sam služiti Bogu, i rekla sam crkvenom starješini da bih rado stupila u celibat za Krista.

“Imaš li mladića?” upitao me je.

“Ne,” odgovorila sam.

“Trebala bi najprije iskusiti ljubav, pa se onda vratiti s tom mišlju.”

Otišla sam, iskusila ljubav — i prestala odlaziti u crkvu.

Na koledžu sam upoznala pogrešne prijatelje. Opijali smo se i odlazili na zabave.

Kad sam imala osamnaest godina, zaljubila sam se u 21-godišnjeg mladića. Iskusili smo ljubav, onako kako je crkveni starješina savjetovao, i zatrudnjela sam. Ako u mojoj kulturi zatrudniš, moraš ostati u zajednici s tim čovjekom, tako da sam se preselila k njemu i njegovoj majci.

Tada sam shvatila da sve nije onakvo kako sam očekivala. Suprug i ja smo se često svađali.

Dobili smo dvoje dece, ali smo se i dalje svađali. Nisam znala značenje pravog braka. Oboje smo gajili vlastite snove i očekivanja, a njegova majka je stalno bila neljubazna prema meni.

Počela sam odlaziti nedjeljom u crkvu svojega supruga.

A onda sam se razboljela i otišla k majci na neko duže razdoblje. U majčinoj sam kući, u razmaku od tri dana, usnila dva neobična ali ista sna.

U oba sna čula sam sirene i vidjela ljude kako trče u raznim smjerovima. Vidjela sam veliku stijenu kako dolazi s neba, i strijelu koja je ukazivala na križ, pred kojim je stajalo nekoliko ljudi. Čula sam riječi: “Pokajte se, jer se svijet približava kraju.”

Bila sam zbunjena. Crkva mojega supruga nikada nije govorila da se ovom svijetu približava kraj. Nisam imala pojma što taj san znači. Moj suprug također nije razumio te sne. Rekla sam mu: “Ja ću tražiti Isusa, i kad Ga pronađem, propovijedat ću o Njemu.”

Ali gdje bih mogla pronaći Isusa?

U Zimbabweu je bilo teško pronaći posao, tako da smo se suprug i ja odselili u Botswanu. Dok smo boravili tamo, upoznali smo starješinu mjesne adventističke crkve koji nam je ponudio proučavanje Biblije s njim. Na prvom proučavanju starješina nam je rekao da se svijet bliži svojem kraju, i da će Isus uskoro doći.

Pokazao nam je biblijske retke koji su govorili o tome. Konačno sam mogla razumjeti svoje snove. Bila sam toliko sretna!

Kroz dodatna biblijska proučavanja upoznala sam Isusa iz Biblije, krštena sam i pridružila sam se adventističkoj crkvenoj obitelji.

Bila sam odlučna da slijedim svoja uvjerenja da trebam propovijedati o Isusu. Pronašla sam Ga i upoznala Ga, a sada sam željela svjedočiti drugim ljudima o ljubavi koju Isus ima prema nama. Odlučila sam upisati studij na Sveučilištu Rusang, adventističkoj obrazovnoj ustanovi u Zambiji.

Nažalost, suprug je napustio mene i naše dvoje djece, otišavši i oženivši se drugom ženom.

Radila sam vrijedno, čisteći mnoga i mnoga dvorišta, da bih skupila dovoljno novca da platim školarinu za prvih nekoliko mjeseci studija. Moja majka mi je pomogla, a sveučilište mi je omogućilo da se uključim u različite radove, kako bih mogla plaćati daljnje školarine.

Odlučila sam studirati teologiju i saznati još mnogo toga o Bogu. Pripremala sam se poučavati druge mlade ljude kako bi stekli istu nadu poput mene.

Bez obzira na skromne odluke koje donosimo u svojem životu, Bog nam je uvijek spreman pružiti novu priliku. On čezne da nam se otkrije. On želi da Ga ljudi potraže i da o Njemu govore drugima.

Kao što je rekao glas u mojim snovima, Bog nas poziva da promijenimo smjer svojega života i okrenemo se na drugu stranu — prema Njemu.

On nam, kaže: “Pokaj se, jer se svijet približi svojem kraju. Isus dolazi uskoro!”

Jedva čekam taj dan!

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite neku djevojku da iznese ovo iskustvo kao svoje vlastito.

Blessing je na drugoj godini studija teologije na Sveučilištu Rusang na jugu Zambije.

Pogledajte Blessing na Youtubeu: bit.ly/Blessing-Chatambudza.

Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Misijski izazovi

Godine 1903. W. H. Anderson, Jacob Detcha i nekoliko drugih afričkih radnika krenulo je iz misijske postaje Solusi u ono što se nekad zvalo Južna Rodezija, da potraže odgovarajuće mjesto za novu misijsku postaju. Nakon što su išli

pješice veći dio svojeg putovanja, kad je Anderson skoro umro od dizenterije, stigli su na područje poglavice Monzea, 160 kilometara sjeveroistočno od Kaloma, tadašnjeg glavnog grada. Poglavica Monze im je poklonio više od dvije tisuće hektara zemljišta, na kojem je kasnije nikla misijska postaja Rusang.

Zambija je većinski kršćanska država, iako postoji mnoštvo ljudi koji i dalje vrši tradicijske vjerske obrede. Više od tri četvrtine stanovništva izjašnjava se da su protestantskog vjerskog uvjerenja. Rimokatolička crkva je zastupljena u dvadeset posto stanovništva.

*****

30. travnja 2022.

Srest ćemo se na drugoj strani

Namibija

Kad se vraćao s posla kući, moj očuh bi često vikao.

“Ženooo!” vikao je ljutito.

Znao sam što će se dalje događati. Uvijek je dolazio kući ljutit i tukao majku.

Sa svojom braćom i sestrama išao sam u posjet roditeljima u jednom malom mjestu u Namibiji. Imao sam tada pet godina. Živjeli smo s bakom u selu udaljenom trideset i pet kilometara, a sad smo bili na školskim praznicima.

Majka je bila zauzeta u kuhinji. Na svojim leđima je u nosiljci nosila mojeg dvogodišnjeg brata Tomija.

Očuh se pojavio na kuhinjskim vratima: “Zašto večera još nije gotova?” viknuo je udarajući majku po licu.

Majka je plaćući potrčala prema stražnjim vratima, istrčavši iz kuće i bježeći od očuha. On je pošao za njom s velikim štapom u ruci. Iznenada je bacio štap prema njoj. Majka je izbjegla udarac, ali štap je pogodio malog Tomija.

Dok je Tomijev vrisak probijao uzduh, majka je zastala i kriknula: “Ubio si mi sina!”

Susjedi koji su se u tom trenutku okupili zaštitili su je od nasilnika, a netko je pozvao policiju. Policija je pozvala hitnu pomoć. Stavili su lisice na ruke očuhu i povelu ga sa sobom u pritvor.

U bolnici je Tomi bio podvrgnut hitnoj operaciji zbog napuknuća lubanje.

Nakon operacije kirurg je sa suzama u očima rekao da je dječak doživio teško oštećenje mozga te da će mu biti oduzeta lijeva strana tijela. Majka i obiteljski prijatelji su briz-

nuli u plač kad su saznali za tako strašno oštećenje. Netko među njima je predložio: “Možemo li se pomoliti?”

Dižući svoje ruke uvis, molio se: “Oče moj na Nebu, ja nisam Ilija, niti tvrdim da sam svetiji od ljudi u ovoj prostoriji, ali stojim ovdje pod Kristovom milošću. Molim Te, poslušaj molitve ovih ljudi. Čuj jačinu njihove boli. Neka se u svemu ispuni Tvoja volja. Ovo Te molim u ime Isusa Krista. Amen.”

Nakon molitve u prostoriji je zavladała potpuna tišina. Osećao sam mir. Razumio sam da postoji Bog na Nebu. Taj čovjek je poznao Boga.

Dva tjedna kasnije mali Tomi je otpušten iz bolnice. Kao što je liječnik rekao, lijeva strana mu je bila oduzeta. S teškoćom je mogao razgovarati.

Mjesecima sam razmišljao o molitvi iz bolnice. Čeznuo sam da razgovaram s Bogom na sličan način. Godinu dana kasnije, kad sam imao šest godina, počeo sam odlaziti u mjesnu adventističku crkvu svake subote s jednim svojim rođakom. Tijekom tog vremena primijetio sam da se vjernici crkve mole poput onog čovjeka u bolnici. Izgledalo je da poznaju Boga.

U međuvremenu je Tomijev život bio ispunjen bolima i patnjom. Jednog dana, kad je imao dvanaest godina, a ja petnaest, sjedili smo ispod drveta i čekali da nam baka posluži ručak. Odjednom se Tomi onesvijestio i pao na zemlju.

Osvijestivši se, povikao je: “Umirem!” Zatim je utihnuo i prestao disati.

Baka je izbezumljeno zvala u pomoć.

Ja sam gorko zaplakao. Osjećao sam se tako bespomoćno.

Tog trenutka sjetio sam se molitve čovjeka iz bolnice. Zatražio sam mir.

Moja molitva je bila kratka i ciljana: “Mlad sam,” rekao sam. “Nemam snage da podnosim ovu bol. Daj mi još jednu priliku da se priprelim za Tomijevu smrt.” Onog trena kada

sam rekao "Amen", Tomi je kihnuo. Kihnuo je triput, a baka je povikala: "Živ je!" Ja sam zahvaljivao Bogu.

Deset godina je proteklo, i ja sam se preselio u Windhoek, glavni grad Namibije, pridruživši se mjesnoj adventističkoj crkvi, crkvi molitve, čiji su članovi poznavali Boga.

Jednoga dana nazvala je moja sestra da mi kaže kako je Tomi bolestan. Istog trena sjetio sam se svoje molitve i pomislio: "Vrijeme je. Vrijeme je isteklo."

Ukrcao sam se na autobus, na put od tisuću i dvjesto kilometara, do bolničkog kreveta mogega brata. On se borio za život, ali sada je bilo potpuno drukčije. Imao je mir.

"Moje vrijeme istječe," rekao mi je. "Molio sam se Bogu. Srest ćemo se na drugoj strani. Nastavi ići putem vjere u Boga."

Tri dana kasnije Tomi je izdahnuo. Njegove riječi i danas odzvanjaju u mojim ušima: "Srest ćemo se na drugoj strani. Nastavi ići putem vjere u Boga."

Diplomirao sam na sveučilištu na odsjeku za radijsku produkciju, i danas radim kao voditelj radijske postaje Adventističkog radija u svijetu za Namibiju. Vjerujem da ću jednog dana ponovno sresti Tomija, s druge strane. Vi također možete imati čvrstu vjeru da ćete vidjeti svoje mile kad Isus ponovno dođe. Do tog prekrasnog dana nastavljam koračati Božjim putem.

Hvala vam što su vaša misijska darivanja pomogla širenju Radosne vijesti u Namibiji, i na području cijele Južnoafričko-indijansko-oceanske divizije, da naš Gospodin Isus dolazi uskoro.

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite nekog mladića da iznese ovo iskustvo kao svoje. Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Misijski izazovi

Prvo adventističko djelovanje u Nambiji otpočelo je 1937./38. godine, kad je J. van der Merwe evangelizirao u Windhoeku, nakon čega je petero ljudi bilo kršteno. Do 1954. godine nije bilo nikakvog adventističkog djelovanja, a onda je osnovano Jugozapadno afričko misijsko polje. J. J. Becker je bio jedini pastor koji je živio u Jugozapadnoj Africi. Kasnije je postavljen da bude predsjednik tog misijskog polja.

*****

7. svibnja 2022.

Umro da bi živio

Mozambik

Kao mladić pridružio sam se skupini kriminalaca koja je prodavala marihuanu i druge droge u Angoli.

Bilo nas je trinaestero, a ja sam kupovao drogu od drugih u svrhu preprodaje. Nisam koristio drogu za sebe, i uskoro su ostali članovi skupine počeli misliti kako ja sebe smatram boljim od njih, tako da mi se vođa obratio i rekao: “Ako ne budeš pušio marihuanu s nama, pretući ćemo te.”

Što sam mogao učiniti? Počeo sam pušiti.

Uz zlouporabu marihuane počelo sam sve dublje upadati u život kriminala. Nisam više samo kupovao drogu od drugih i prodavao je dalje, nego sam počeo sudjelovati i u obijanju automobila, u krađama po trgovinama i provaljivanju u domove.

Držali smo područje na kojemu smo vršili kriminalne djelatnosti u neposrednoj blizini glavnog grada Angole, Luande, i policija je odlučila poduzeti odlučne korake. U kratkom razdoblju ubijeno je dvanaest članova moje skupine. Nekako sam preživio sam ja.

Ne obazirući se previše, s prijateljem sam osnovao novu skupinu. Sada sam ja bio vođa, i istodobno ovisan od drogi i kriminalu.

Nisam ponosan na život koji sam vodio. Policija je ubila oko 180 članova raznih bandi. Ja sam imao više od četrdeset prijava, i sud me je triput osuđivao.

Tijekom trećeg boravka u zatvoru, po prvi put sam čuo za Kršćansku adventističku crkvu. Jedan vjernik te crkve je redovito dolazio i posjećivao zatvorenike. S njim sam proučavao Bibliju.

Međutim, nakon izlaska iz zatvora preselio sam se u kuću svoje tetke i ubrzo osnovao novu kriminalnu skupinu. Tijekom jedne pljačke benzinske crpke nešto je krenulo naopako, i radnik osiguranja je bio ubijen. Kad je policija saznala da sam u kući svoje tetke, došla je s mnoštvom službenika da me ubiju.

Nekako sam preživio policijsku raciju. Spavao sam kad je policija došla, i nisu me pronašli, iako su pretražili cijelu kuću. Moja tetka je bila uplašena, rekavši mi da napustim njezinu kuću.

Tako sam se preselio u podrum kuće moje majke. Moja majka nije željela da ja budem vođa kriminalne skupine iz podruma njezine kuće, pa me je odvela k vraču, koji je obećao da će mi pomoći.

Neko vrijeme je izgledalo da vradžbine djeluju. Četiri mjeseca nisam koristio drogu, niti izvršio bilo kakvu kriminalnu aktivnost. Moja majka i ostali članovi obitelji su bili vrlo sretni. Ali u petom mjesecu sam se vratio svom starom načinu života, s još više oduševljenja nego ranije. Moj život je djelovao beznadno.

A onda sam upoznao čovjeka kojega su svi nazivali Pimp. Bio je sav istetoviran. Svojim imenom i pojavom mogao je biti gangster poput mene. Međutim, on nije govorio niti djelovao kao kriminalac. Bio je adventist.

Jednog dana Pimp mi je pokazao redak iz Biblije: "Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji." (Rimljanima 8,14)

Kad sam čuo te riječi, duboko u meni rodila se želja da budem Božji sin. Pitao sam se: "Ima li Bog neku nakanu čak i za mene?"

Počeo sam čitati Bibliju s Pimpom. Dok smo proučavali, upoznao sam Boga i shvatio da je Njegova ljubav dovoljno velika da može pokriti moje grijehе. Isus me je toliko volio da je ponio moje grijehе na križ i dao svoj život.

"Da, Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina da ne pogine ni jedan koji u nj vjeruje, već da ima

život vječni.” (Ivan 3,16)

Moj život se počeo mijenjati. Odlučio sam da želim umrijeti — umrijeti svojem starom načinu življenja i ponovno se roditi u Isusu. Predao sam svoje srce Isusu i pridružio se Kršćanskoj adventističkoj crkvi 2013. godine.

Na slavu Bogu, danas studiram na Adventističkom sveučilištu u Mozambiku kako bih postano pastor.

Moja obitelj, susjedi i prijatelji ne odobravaju moju odluku da slijedim Isusa, ali ja ne marim zbog toga. Sve što želim jest služiti Isusu do kraja svojega života. Moje srce pripada Njemu. Molim se da me može upotrijebiti da bi doveo druge ljude k sebi, uključujući članove moje obitelji.

Dio darova trinaeste subote prije tri godine bio je upotrijebljen za Adventističko sveučilište u Mozambiku, na kojem studira David, da se proširi izgradnjom novih učionica i opremi novom opremom.

Hvala vam na darovima trinaeste subote ovog tromjesečja, koji će biti upotrijebljeni za četiri projekta u Davidovom rodnom kraju u Angoli, uključujući i izgradnju adventističke škole u Luandi, nedaleko mjesta u kojem je živio.

Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoja novčana sredstva.

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite mušku osobu da iznese ovo iskustvo kao svoje.

Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Misijski izazovi

Adventna poruka je prvi put ušla u Mozambik 1931. godine, tako što su dva studenta iz Adventističke misijske škole Malamulo iz Malawija, došli u svoju postojbinu, portugalsku Istočnu Afriku. Obojica su bili misionarskog duha i ubrzo su svjedočili velikom mnoštvu ljudi. O. U. Giddings i Max Webster su došli u Mozambik da istraže veliko zanimanje ljudi za adventnu poruku. Godine 1933. Webster je bio poslan u područje Zambezi kako bi osnovao misijsku postaju. Godine 1935. je sa dopuštanjem glavnog guvernera osnovao misijsku postaju koju je nazvao Munguluni, što znači Svjetlost.

*****

14. svibnja 2022.

Zabave ili Bog?

Botswana

Bessie nije mogla razumjeti zašto je mjesna adventistička crkva uvijek zatvorena, kad god bi prošla pored nje nedjeljom u potražnji novog mjesta na kojem bi mogla proslavljati Boga. Obeshrabrena time, zastala je i otpočela razgovor s djevojkom koja je stajala u dvorištu pored crkve, u središnjem dijelu Botswane.

“Kada je ova crkva otvorena?” pitala je. “Zašto je uvijek zatvorena?”

“To je adventistička crkva,” odgovorila je djevojka. “Ali nisam sigurna da ovdje možete proslavljati Boga. Biti adventist je teško.”

“Što to znači?” pitala je Bessie.

Djevojka je objasnila da vjernici ne idu na zabave i ne nose nakit. “I vole ići u crkvu subotom,” dodala je.

U Botswani je subota dan kad mladi ljudi idu na zabave.

Bessie nije mogla zamisliti da ne ide na zabave i da prestane nositi nakit. “Ne mogu proslavljati Boga u ovoj crkvi.”

Odrasla je u nekršćanskoj obitelji i malo je toga znala o Bogu. Ali tijekom duže stanke između srednje škole i početka studija odlučila je postati kršćanka.

Posjećivala je mnoge crkve i uočila da je mjesna adventistička crkva uvijek zatvorena nedjeljom.

Te jeseni Bessie se preselila u glavni grad Botswane Gaborone na studij. Ubrzo je primijetila da njezina sustanarka Solofelang iz studentskog doma odlazi u crkvu svake srijede, petka i subote. Ali Bessie nije tome pridavala veću pozornost. Subotom je odlazila na zabave i tražila je crkvu u koju bi išla nedjeljom.

Crkve u koje je odlazila nisu koristile Bibliju, i osjećala je da ništa novo nije spoznala.

Nakon nekoliko mjeseci Bessie je pitala svoju sustanarku: “Koja je to crkva u koju ideš triput tjedno?”

“To je adventistička crkva,” odgovorila je Solofelang. “Ona obilježava subotu kao dan odmora.”

Bessie je pomnjivo pogledala svoju prijateljicu i primijetila da ona ne nosi nakit. Tada se sjetila razgovora s djevojkom u svojem rodnom mjestu kad je pomislila: “Ja ne bih mogla ići tamo.”

Nakon kratkog vremena, iako je navikla ići u crkvu nedjeljom, postavljala je sebi pitanje: Zbog čega su adventisti drukčiji? Odlučila je otići i posjetiti tu crkvu jednom prilikom, ali ne subotom. U srijedu je Bessie otišla sa Solofelang u jednu prostoriju na sveučilištu, u kojoj su se adventistički studenti okupljali na bogoslužju.

Bila je zadivljena pastorovim izlaganjem o braku. Željela se udati jednog dana. Saznavši da će ponovno govoriti o braku, opet je sa svojom prijateljicom došla na okupljanje adventista u petak.

U subotu ujutro otišla je sa Solofelang u crkvu, a nakon ručka ostala je na biblijskom proučavanju. Od tog dana nije prestala odlaziti u crkvu subotom.

Njezin život se počeo mijenjati. Shvatila je da je bilo lako odlučiti da ne nosi nakit, kao i da ne odlazi na zabave subotom. Doznala je da može razgovarati s Bogom kroz molitvu.

Ljudi su bili iznenađeni vidjevši promjene na njoj. Postavljali su joj razna pitanja. Rado im je govorila o svojoj novo-otkrivenoj vjeri.

Bessie je bila krštena prije kraja fakultetske godine. Njezina prijateljica je plakala od radosti dok je Bessie izlazila iz kršteničkog bazena.

Danas ona ima trideset i pet godina i majka je troje djece. Radi kao profesorica u Akademiji Eastern Gate, srednjoj

adventističkoj školi internatskog tipa na sjeveru Botswane. Njezin suprug radi u istoj školi kao ravnatelj.

Bila je svedok mnogim promjenama u životima svojih učenika — sličnima promjeni u njezinom životu.

“Ponekad nam roditelji dovode buntovnu djecu, ali kad ona izidu iz škole, svi postaju drukčiji — i učenici i roditelji. Roditelji nam se zahvaljuju za promjene kod svoje djece.”

Akademija Eastern Gate dijeli zemljište na imanju s Osnovnom školom Istern Gejt, koja je otvorena novčanim sredstvima trinaeste subote 2017. godine.

Bessieina šestogodišnja kći Joana krenula je u prvi razred.

Bessie iznad svega želi da ta škola dovodi djecu i mlade ljude k Bogu.

*****

Povezano s iskustvom

Pogledajte Bessie na Youtubeu: bit.ly/Bessie-Lechina.

Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

21. svibnja 2022.

Nada usred pandemije

Angola

Covid-19 je promijenio moj život. Oduvijek sam vjerovala u Boga, počevši od malih nogu, i molila se Njemu da mi pomogne da nađem dobrog supruga. Čeznula sam za suprugom koji će voljeti Boga i ići u crkvu sa mnom. Međutim, postavljalo se veliko pitanje: U koju ćemo crkvu ići?

Kao dijete, u Angoli, odlazila sam u crkvu svojih roditelja, i vjerno slijedila sve njezine obrede. Ipak, izgledalo je kao da nešto nedostaje. Nakon što sam se udala za prekrasnog čovjeka, odlučila sam ići u drugu crkvu. Četiri godine kasnije promijenila sam odluku i otišla u treću crkvu. Svejdno, osjećala sam se praznom iznutra. Nešto je nedostajalo.

Ono što se događalo u crkvi izgledalo je kao da nije povezano s mojim svakodnevnim životom. Nisam bila sigurna da mi je Bog oprostio grijehe. Nisam bila sigurna da se moj karakter mijenjao po uzoru na Njegov. Uz to, moj suprug nije odlazio u crkvu sa mnom.

Godine 2020. cijela država je bila zatvorena zbog pandemije Covida-19. Crkve su bile zatvorene i nisam mogla ići na bogoslužja. Potražila sam neko bogoslužje na Youtubeu, pronašavši dva programa koji su vodili pastori Kršćanske adventističke crkve na televizijskom kanalu "Hope".

Dok sam gledala, pažljivo sam upoređivala navedene biblijske retke s redcima zapisanima u mojoj Bibliji. Shvatila sam da zapravo ne poznajem dovoljno dobro Bibliju. Ono što me je navelo na razmišljanje je to koliko se puta u njoj spominje subota.

Dok sam dalje gledala, osjetila sam kao da se jedan od pastora obraća osobno meni: "Što želite slijediti — riječi koje vam govore ljudi, ili Božju riječ zapisanu u Bibliji?"

Ovo pitanje mi se često javljalo u mislima. Iz dubine svojega srca odgovorila sam: “Želim slijediti ono što je Bog rekao u svojoj Riječi.”

Sjećam se da je mlada žena koja mi je dolazila pomagati oko sređivanja kuće radila svaki dan, i da je uzela subotu kao slobodan dan, jer je subotom odlazila u mjesnu adventističku crkvu. Neko vrijeme kasnije prestala je odlaziti u crkvu i radila je kod nas i subotom.

Kad sam nakon toga postala svjesna važnosti subote, razgovarala sam s mladom ženom.

“Više ne idete u crkvu, i spremni ste raditi u mojoj kući i subotom. Ako ste prestali ići u crkvu zbog posla, molim vas, razmislite ponovno. Od sada ćete raditi od ponedjeljka do petka; subota je sveta.”

Do tada su pandemijske restrikcije popustile i mlada žena je mogla odlaziti u crkvu. Danas ona proučava osnovne biblijske istine i priprema se za krštenje.

U međuvremenu, željela sam saznati više o suboti, i nazvala sam adventističkog pastora čiji sam broj telefona našla na internetu. On je zvučao tako prijateljski. Ljubazno mi je ponudio nekoliko knjiga za čitanje. Počela sam svetkovati subotu i bila sam krštena 2021. godine.

Danas sam nova osoba, i moja promjena se nastavlja svakim novim danom. Sada znam da mi je Gospodin oprostio grijeh. Znam da On oblikuje moj karakter da liči na Njegov.

Pridružite mi se u molitvama za mojega supruga, da upozna Boga i da ide u crkvu sa mnom svake subote.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen na četiri projekta u Angoli, uključujući izgradnju adventističke škole u Luandi, crkve i osnovne škole u gradu Belize, savjetovaništa za borbu protiv obiteljskog nasilja u gradu Lombe, kao i spavaonica za studente na Adventističkom sveučilištu Angola u gradu Huambo.

Hvala vam što namjeravate velikodušno izdvojiti i priložiti svoja novčana sredstva.

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite neku žensku osobu da iznese ovo iskustvo kao svoje.

Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Misijski izazovi

Prvi adventist koji je otišao u Angolu bio je W. H. Anderson, koji je 1922. godine došao ispitati mogućnosti za misionarskim djelovanjem. Sljedeće godine su T. M. French, J. D. Baker i on mjesec dana putovali po cijeloj zemlji i izabrali zemljište u području Lepi na središnjoj visoravni. Godine 1924. osnovana je misija u Angoli pri Južnoatlantskoj uniji. Godine 1928. osnovana je Angolska unija, a njezin prvi predsjednik bio je Anderson, od 1924. do 1933. godine.

Prvi adventistički radijski program u Angoli osnovan je 1953. godine. Od 1963. godine programi "Glas proroštva" emitiraju se tjedno sa šest različitih mjesta.

*****

28. svibnja 2022.

Pravi Gospodnji dan

Angola

Odrasla sam u propovjedničkom domu, u kojem sam bila upoznata s Bogom, ali ne i subotom kao Njegovim sedmim danom. Moj otac, pastor evangeoske crkve, naučio me je da poštujem sve vjere, ali nije želio kročiti u mjesnu adventističku crkvu nadomak Luande, u Angoli.

Čuo je primjedbe neodobravanja ljudi o toj crkvi, i to ga je plašilo. Branio mi je, kao i drugim članovima naše obitelji, da idemo u tu crkvu.

Kao već odrasla djevojka preselila sam se u drugi grad kako bih radila. Živjela sam s ujakom i njegovom obitelji.

Zajedno s kolegama s posla počela sam za vrijeme stanke za ručak svakodnevno proučavati Bibliju. Jedan adventist je vodio ta proučavanja. Osim njega, svi drugi su smatrali da je nedjelja pravi Gospodnji dan.

Njegova tvrdnja da je subota Gospodnji biblijski dan me je zbunjivala. Željela sam doznati više o tome, pa mi je dao jednu adventističku knjigu i nekoliko snimljenih predavanja koje je držao neki adventistički evanđelist. Pročitala sam knjigu i gledala predavanja. U meni se povela velika borba o tome trebam li svetkovati subotu ili nedjelju.

Jednog sam dana, vrativši se kući, zatekla rođake kako gledaju evangeoska predavanja s mog disk.

“Tko je ovaj pastor?” upitao je moj ujak. “Tako je razborit, a govori samo o onome što je zapisano u Bibliji!”

Pomislila sam: “Ja također želim vjerovati u ono što je zapisano u Bibliji.”

Počela sam proučavati Bibliju sama. Dok sam čitala, odlučila sam da neću slijediti ljudske predaje, već tražiti i slijediti Božju volju.

Vrativši se u svoje rodno mjesto, tražila sam da se upri-
liči sastanak mojeg oca i drugih vođa crkve, i predstavila sam
im nove istine koje sam saznala iz Biblije.

Govorila sam o sedmom danu, suboti, o tome da je sveta
i da postoji od vremena stvaranja: "I sedmoga dana Bog do-
vrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega
djela koje učini. I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u
taj dan počinu od svega djela svoga koje učini." (Postanak
2,2.3)

Bog je svojom rukom uklesao u stijenu, u kojoj su se
nalazile druge Njegove zapovijedi: "Sjeti se da svetkuješ dan
subotni. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao. A sedmoga
je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Ta-
da nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja,
ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak
koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana
stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga
je dana počinuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan
subotni." (Izlazak 20,8-11)

Podsjetila sam ih da je Isus, dok je bio na Zemlji, vjerno
držao sedmi dan, subotu, a Njegovi učenici slijedili su Nje-
gov primjer nakon što se uznio na Nebo.

"Zašto ne govoriš o ovim istinama u našoj crkvi?" pitala
sam oca.

Dok je moj otac slušao, drugi crkveni vođe su priznali da
su znali da je subota sedmi dan, ali nisu mogli objasniti za-
što radije svetkuju nedjelju. Međutim, upozorili su me da se
ne pridružujem adventističkoj crkvi.

"Izgubit ćeš svoju službu u našoj crkvi ako to učiniš,"
rekao je jedan.

"Ako ostanem u službi, ja ću iznositi samo istine iz Bib-
lije," odgovorila sam. "Iznosit ću adventnu vijest."

Zbunjeni mojim nastupom, crkveni vođe su poslali pismo
mjesnoj adventističkoj crkvi da sam prihvatila njihova uče-
nja, ali da ne želim postati adventistica.

Bez obzira na sve, nastavila sam proučavati Bibliju, i ubrzo me je krstio adventistički pastor.

Danas sam udana za čovjeka koji me je naučio o važnosti subote, tijekom proučavanja Biblije na poslu za vrijeme stanke za ručak. Moje srce je ispunjeno radošću što je troje moje braće također kršteno. Otac i majka proučavaju biblijske istine, i vjerujem da će ubrzo biti kršteni.

Molim vas da se molite za njih, kao i za druge članove obitelji, da istražuju i potpunije upoznaju Boga, u skladu s onim što piše u Bibliji.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen na četiri projekta u Angoli, uključujući izgradnju adventističke škole u Luandi, crkve i osnovne škole u gradu Belize, savjetovaništa za borbu protiv obiteljskog nasilja u gradu Lombe, kao i spavaonica za studente na Adventističkom sveučilištu Angola u gradu Huambo.

Hvala vam što namjeravate velikodušno izdvojiti i priložiti novčana sredstva.

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite neku žensku osobu da iznese ovo iskustvo kao svoje.

Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Misijski izazovi

Angola je posljednja država u Africi koja je dobila neovisnost od Portugala, 1975. godine. Nakon dobivanja neo-

visnosti izbio je građanski rat, koji je trajao od 1975. do 2002. godine, u kojem su poginuli milijuni Angolaca.

Angola je zemlja iz koje je vjerojatno potekla frizura s dreadovima (*dreads*). Žene iz plemena Mwila prekrivaju svoju kosu mješavinom zdrobljene kore drveta, ulja, maslaca, osušenog kravljeg izmeta i začinskog bilja, a zatim oblikuju niz dreadova, u ovisnosti o njihovoj starosti. Takvi dreadovi su često obojeni crvenim prahom.

*****

4. lipnja 2022.

Neočekivana prosidba

Angola

Moj otac je bio vjernik jedne kršćanske crkve, a moja majka druge, u Luandi, glavnom gradu Angole.

Kao dijete odlazila bih u crkvu s ocem jednog tjedna, a s majkom sljedećeg tjedna. Ali kad sam napunila osamnaest godina, prestala sam ići u bilo koju crkvu. Prestala sam pjevati u crkvenom zboru u crkvi moje majke, i sudjelovati u aktivnostima mladih u očevoj crkvi.

“Zašto više ne ideš u crkvu sa mnom?” upitala je majka.

“Ne osjećam se ugodno,” odgovorila sam.

“Onda pronadi neku crkvu u kojoj ćeš se osjećati ugodno. Pruži Bogu priliku.”

Zapravo, ja sam bila spremnija da pružim priliku svijetu.

Kad se moja starija sestra zaručila, njezin zaručnik i ona su nekako došli do toga da su primili savjete o braku od pastora mjesne adventističke crkve. Odlučili su po vjenčanju odlaziti u adventističku crkvu. Moja sestra bi mi često slala internetske linkove s biblijskim predavanjima.

Negdje u to vrijeme počeo se zbivati niz neočekivanih događaja. Jedna prijateljica me je pozivala da predam svoje srce Bogu. Znala sam da se ona moli za mene, a njezine riječi su omekšale moje srce. Tog istog tjedna me je jedna druga prijateljica molila da živim za Boga: “Svijet nije dobro mjesto; predaj se Bogu!” Molila se sa mnom, tražeći od Boga da mi dade dobrog i bogobojaznog supruga. Njezine riječi su dirnule moje srce.

Nekoliko dana kasnije moja starija sestra mi je rekla kako je osjetila da joj Bog poručuje da mi kaže: “Kad bezbožniku rekne: ‘Umrijet ćeš’, a ti ga ne opomeneš i ne odvratiš

od zla puta njegova kako bi mu život spasio, on će umrijeti sa svojega bezakonja, ali ću ja od tebe tražiti račun za krv njegovu. A kad opomeneš bezbožnika, a on se ne odvrati od bezakonja i od zla puta svojega, on će umrijeti zbog svoje krivice, a ti ćeš spasiti svoj život.” (Ezekiel 3,18.19)

Moje srce je zastalo kad mi je sestra čitala te retke. Pokušala sam se odbraniti: “Ja odlazim u majčinu crkvu,” rekla sam joj.

“Ali, ne osjećaš se ugodno tamo. Idi u adventističku crkvu. Idi u bilo koju adventističku crkvu u gradu, pruži Bogu priliku!”

Obećala sam joj da ću otići u adventističku crkvu sljedeće subote. Ali nisam otišla zato što sam bila pozvana na posao. Radila sam tri subote.

Kad me je sestra nazvala i upitala za crkvu, objasnila sam joj da sam imala mnogo posla. “Neke poslove Bog ne blagoslivlje,” odgovorila je ona. “Ti radiš naporno ni za što. Trebaš ostaviti posao sa strane, a Boga staviti na prvo mjesto u svojem životu.”

Nisam bila sigurna što trebam činiti, ali prestala sam raditi — i to ne po svojoj volji: razboljela sam se.

Liječnik u klinici me je dobro poznao, jer me je liječio četiri godine. Imali smo dobar odnos kao liječnik i pacijent. Ali ovog puta me je iznenadio. Tijekom pregleda odjednom je zatražio moju ruku, to jest zaprosio me je. Nikada ranije nije pokazivao zanimanje za mene, a ja nikada nisam razmišljala o njemu kao o svojem budućem suprugu.

Kad me je zaprosio, dopala mi se zamisao da budem njegova supruga.

“Željela bih se udati za tebe,” odgovorila sam.

Nasmiješio se: “Ja sam vjernik adventističke crkve, i volio bih da moja supruga bude adventistica.”

“Nema zapreka u tome,” odgovorila sam s osmijehom.

Doista sam tako i mislila. Mnogo toga neočekivanog se dogodilo tijekom proteklih nekoliko tjedana.

Dvije drage prijateljice i moja sestra ohrabrine su me da predam svoje srce Bogu. Jedna se molila Bogu za mene da nađem bogobožnog supruga, a sestra je željela da krenem u adventističku crkvu.

Sada me je adventistički liječnik zaprosio, pitavši me da se udam za njega i postanem adventistica. Više se nisam mogla odupirati Božjem pozivu. U kršteničkom razredu počela sam proučavati osnovne biblijske istine.

Danas sam vjernica adventističke crkve, ali ne zbog toga što sam se udala za adventističkog liječnika, već zato što me je Bog pozvao da se pridružim Njegovom narodu koji drži Njegove zapovijedi i ima Isusovu vjeru. Moje srce danas pripada Njemu.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen za izgradnju adventističke škole u Esmeraldinom gradu Luandi, u Angoli.

Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti novčana sredstva.

*****

Povezano s iskustvom

Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Ukratko

Životinje koje se mogu naći u savanama Angole su: bivoli, slonovi, žirafe, nilski konji, hijene, leopardi, lavovi, majmuni, antilope, zebre i slično. Među kukcima koji se mogu naći su

komarci i muhe ce-ce, koje mogu biti prenositelji ozbiljnih bolesti.

*****

11. lipnja 2022.

Razlog za život

Angola

Iako sam rođen i odgajan u kršćanskoj obitelji, nikad nisam volio odlaske u crkvu u Luandi u Angoli. Kao dječak činio sam sve što sam mogao da izbjegnem pohađanje vjerske nastave, što me je trebalo pripremiti za krštenje u mojoj crkvi.

Kao tinejdžer zaljubio sam se u rock glazbu, i oponašao sam odijevanje i životni stil rock glazbenika. U isto vrijeme postao sam oduševljen sotonskim simbolima. Smatrao sam da ti simboli označavaju superiornost i bunt, i iscertavao sam ih po cijelom svojem tijelu.

U srednjoj školi je moj najbolji prijatelj bio takozvani "gotik". Prihvatio sam gotički životni stil: nosio sam crnu odjeću i lakirao nokte crnom bojom. Moj prijatelj je također volio rock glazbu i ukrašavao je svoju spavaću sobu posterima rock glazbenika i sotonskim simbolima.

Ubrzo sam bio uvučen u krug alkohola i marihuane. Zastupao sam ateizam i otvoreno govorio da je Isus samo mit. Kasnije sam počeo svirati rock glazbu. Upoznao sam kolegu glazbenika koji je tvrdio da je uspostavio ugovor s đavлом. Svidjela mi se ta zamisao. Jedne večeri rekao sam Sotoni da mu predajem svoju dušu u zamjenu za uspjeh.

Ali tada se moj život raspao. Moja majka je iznenada umrla, a moj otac alkoholičar počeo je piti još više. Kao najstarijemu od četvero braće, odgovornost za brigu o obitelji je pala na mene. Osjećao sam kao da se gušim pod teretom nemogućih problema.

Usred te krize dao sam samom sebi obećanje da više neću piti niti pušiti.

Počeo sam se moliti Bogu i napustio sam glazbu i nastupe. Počeo sam izlaziti s djevojkom koja me je upoznala s mjesnom adventističkom crkvom, kamo smo zajedno odlazili na bogoslužja.

Kad smo raskinuli, vratio sam se starim prijateljima i starim navikama. Ali nisam osjećao zadovoljstvo. Mnoge noći provodio bih pijan ili drogiran. Misli o samoubojstvu ipunjavale su moj um. Moj je život djelovao tako isprazno i beznačajno. Od muke sam plakao. Sjetio sam se Boga i molio za pomoć. Osjećao sam se kao da umirem i da imam samo još nekoliko dana života. Rekao sam svojoj novoj djevojci o svojim problemima, a ona je spomenula moje ime svojem rođaku. Njezin rođak se neko vrijeme prije toga vratio u Angolu, nakon stjecanja diplome iz psihologije. Dok je studirao u inozemstvu, rođak je također postao vjernik adventističke crkve.

Sastajući se sa mnom zbog savjetovanja, rekao mi je da izgradim svoj život samo na Bogu, objasnivši mi kako to da činim. Odlučio sam staviti Boga na prvo mjesto u svojem životu. Počeo sam razvijati zdrave navike.

Uspostavio sam naviku da se molim prije nego što donesem neku odluku, traživši samo Božju volju. Kako je molitva postala redovni dio mojeg života, dobio sam hrabrost da ponovo počnem sanjati. Našao sam razlog za život.

Sjetivši se svoje bivše djevojke, vjernice adventističke crkve, odlučio sam početi pohađati bogoslužje u njezinoj crkvi. Razmišljao sam kako ću se osjećati na subotnjem bogoslužju. Osjećaj me je iznenadio. Istog trenu kad sam kročio u crkvu, želio sam biti kršten.

Kad se bogoslužje završilo, odmah sam se odlučio za poučavanje biblijskih tema kao pripremu za krštenje. Za razliku od vremena kad sam bio mali dječak, sada sam želio upoznati značenje krštenja i pripremati se za njega.

Na proučavanju sam po prvi put saznao o Isusovom planu spasenja. Stvarnost Isusove ljubavi prema meni bivala je

sve veća, kao i želja da Mu predam svoje srce biblijskim krštenjem.

Danas mogu izjaviti da sam konačno slobodan. Živim dan za danom s pravim mirom i nevjerojatnom radošću. Konačno imam cilj i odgovornost u životu — želim dovoditi duše našem Spasitelju i Stvoritelju. Nekada sam koristio svoj utjecaj da vodim duše u pakao, a danas ih, uz Kristovu pomoć, vodim k Nebu.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen za izgradnju adventističke škole u rodnom gradu ovog mladića, u Luandi.

Hvala vam što namjeravate velikodušno izdvojiti novčana sredstva i podržati misijske aktivnosti Kršćanske adventističke crkve.

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite mušku osobu da iznese ovo iskustvo kao svoje. Preuzmite slike sa Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Ukratko

Nekada je veliki dio Angole bio prekriven gustom prašumom. Ali ona je značajno iskrčena zbog poljoprivrednog zemljišta i drvne industrije. Danas je površina Angole prekrivena savanama, niskim raslinjem i prorijedenim šumama. U savanama se često mogu vidjeti požari, izazvani ljudskim djelovanjem ili prirodom. Drveće u savanama je obično otporno na vatru. U pustinji Namib, na dalekom jugozapadu, može

se naći biljka tumboa (*weltwitschia mirabilis*) koja ima duboki korijen i dva široka ravna lista dužine oko tri metra.

Nacionalno drvo u Angoli je *imbondeiro*, golemo drvo poznato kao *baobab*.

*****

18. lipnja 2022.
Izbačen iz kuće
Angola

Moja obitelj me je odgajala u duhu evanđeoske crkve u Angoli, a kršten sam škropljenjem vodom kad sam imao četrnaest godina.

Ipak, nisam bio zadovoljan svojim spoznajama o Bogu. Nešto nije bilo u redu. Bio sam posebno zbunjen naukom Kršćanske adventističke crkve. Razmišljao sam o pravom Gospodnjem danu i postavljao si pitanje: Zašto adventisti svetkuju subotu kao sedmi dan, a druge protestantske crkve svetkuju prvi dan tjedna kao dan odmora?

Ovo pitanje nikako nije izlazilo iz moje glave, i na poslijetku sam upitao nekoliko starješina moje crkve tražeći odgovor.

“Zašto adventisti idu u crkvu subotom, a mi i svi ostali nedjeljom?”

Starješine crkve su govorili da je to zbog slavljenja Isusovog uskrsnuća od mrtvih u nedjelju. Ali nijedan od njih nije mi mogao pokazati redak iz Biblije koji govori da je Isus promijenio dan svetkovanja sa subote na nedjelju. Objašnjenje crkvenih starješina mi nije bilo dovoljno.

Počeo sam gledati emisije televizijskog kanala “Hope”. Govornici su iznosili činjenice da je sedmi dan, subota, ubilježena u Božjim zapovijedima.

Vidio sam da je Bog odvojio sedmi dan, subotu, i posvetio ga pri stvaranju svijeta, i da je Isus svetkovao subotu kad je živio na Zemlji.

Moje traženje odgovora na pitanje o suboti bilo je zadovoljeno. Shvatio sam zašto adventisti svetkuju subotu kao sedmi dan i odlučio sam da i ja svetkujem pravi Gospodnji dan.

Dvije godine nakon mojeg krštenja škropljenjem, poželio sam da budem kršten uronjavanjem, na isti način na koji je Isus bio kršten. Želio sam se pridružiti Kršćanskoj adventističkoj crkvi.

Moj otac je bio bijesan kad sam mu to izjavio. Izbacio me je iz kuće. Morao sam se preseliti k njegovoj sestri, mojoj tetki. Iako nisam više živio s roditeljima, pritisci su i dalje rasli. Rodbina je prijetila da će me tući, a ja nisam bio siguran gdje bih trebao nastaviti živjeti. I dalje sam odlazio u crkvu subotom, želeći da budem kršten.

Pastor moje bivše crkve je razgovarao s mojim ocem, i uvjerali su me da se preselim u pastorov dom. Pastor je bio odlučan da me uvjeri da se vratim u njegovu crkvu. Razgovarao je sa mnom i molio me sljedeća tri tjedna. Ali nije mi mogao pokazati nijedan redak iz Biblije koji bi govorio da je Bog promijenio dan svetkovanja subote na prvi dan tjedna, nedjelju.

Na kraju su me zamolili da napustim njegov dom.

U tom trenutku izgledalo je kao da stvari ne mogu biti gore. Ali one su se zapravo počele poboljšavati.

Dok sam svakodnevno čitao Bibliju, sve sam više upoznao Boga i Njegovu ljubav. Saznao sam za knjige Ellen G. White i počeo ih čitati.

Na slavu Bogu, kršten sam uronjavanjem u mjesnoj adventističkoj crkvi Novi Jeruzalem u Luandi, 2021. godine.

Zahvalan sam Bogu za nevolje kroz koje sam prošao. Te borbe su učinile da postanem predaniji borac u vojsci našega Spasitelja, i ojačale moje povjerenje u prekrasnu silu Isusa Krista.

Moje rane su zacijelile, ali su ožiljci ostali. Ali ja sam sretan u Gospodinu.

Molim vas, pridružite mi se u molitvama Bogu, da mogu zadobiti srca svojih voljenih, tako da možemo ponovno zajedno kao obitelj proslavljati Boga.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja pomoći će da se otvori adventistička škola u rodnom gradu ovog mladića Manuela, u Luandi. Važno je da mnoga djeca čuju odgovore na svoja pitanja o Isusu. Hvala vam što namjeravate velikodušno izdvojiti novčana sredstva kao dar za misiju.

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite mlađu mušku osobu da iznese ovo iskustvo kao svoje.

Slike možete preuzeti s Facebooka na: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Ukratko

Angolska zastava je crvena, crna i zlatna. Značenje je objašnjeno u ustavu Angole: crveno predstavlja krv Angolaca poginulih u sukobima, crna predstavlja angolski narod, a zlato predstavlja bogatstvo. Zupčanik koji se nalazi na zastavi predstavlja industriju, mačeta predstavlja poljodjelstvo, a zlatna zvijezda je po uzoru na zvijezdu na zastavi bivšeg Sovjetskog Saveza.

Angola obiluje prirodnim bogatstvima i druga je po proizvodnji nafte i dijamanata u podsaharskoj Africi.

*****

26. lipnja 2022.

Čudesno iskustvo

Program trinaeste subote

Početna pjesma: *Kršćanske himne*, broj 339

Dobrodošlica: Voditelj subotnje škole

Molitva: .....

Program: Čudesno iskustvo

Prilaganje dara: .....

Završna pjesma: *Kršćanske himne*, broj 338

Završna molitva: .....

Bilješka: Sudionici ne moraju učiti napamet svoje dijelove govora, nego trebaju biti dovoljno upoznati s gradivom, tako da ne moraju čitati s lista. Uvježbajte cjelokupni program tako da se sudionici mogu osjećati ugodno i prema potrebi naglasiti ono što smatraju važnim.

Čudesno iskustvo

Moje ime znači "čudo". Moje iskustvo je čudesno, ali možda ne onako kako očekujete.

Odrastajući u kršćanskom domu u Angoli, bio sam vjeran nauku svoje crkve i radio sam kao misionar u svojem rodnom kraju.

Ali kad sam se sa četrnaest godina preselio u glavni grad Luandu, nisam mogao naći vjersku zajednicu koja je pripadala mojoj crkvi.

Odbijao sam odlaziti na bogoslužje u neku drugu crkvu, jer sam smatrao da samo moja crkva ispravno shvaća biblijski nauk.

Tako sam godinu dana nedjeljom svetkovao Boga sâm u svojem domu.

Otišavši natrag u svoj rodni grad u posjet rodbini, doznao sam da je biblijska učiteljica i nekoliko mojih prijatelja prešlo u mjesnu kršćansku adventističku crkvu. Te novosti su me uznemirile, i ja sam oštro u lice kritizirao svoje prijatelje.

“Kako ste mogli prihvatiti nauk neke druge crkve?” vikao sam na njih. Ali oni se nisu raspravljali sa mnom.

Jednog dana otišao sam u dom nekadašnje biblijske učiteljice da je pitam iz kog je razloga prešla u adventističku crkvu. Dočekala me je s osmijehom na licu. Kad sam postavio svoje pitanje, objasnila mi je da je iz Biblije doznala da je Bog blagoslovio sedmi, a ne prvi dan tjedna.

Pokazala mi je mjesta u Bibliji iz kojih se vidi da je Bog posvetio sedmi dan kao pečat svojeg stvaranja: “Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom. I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini. I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u taj dan počinu od svega djela svoga koje učini.” (Postanak 2,1-3)

A onda mi je pokazala da je Bog uspostavio sedmi dan kao odmor u četvrtoj zapovijedi: “Sjeti se da svetkuješ dan subotni. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotni.” (Izlazak 20,8-11)

Gledajući me s blagim osmijehom na licu, rekla je: “Odlučila sam slijediti Isusa cijelim svojim srcem.”

Njezino tumačenje mi je bilo potpuno čudno i nisam se mogao složiti s njezinim razmišljanjem.

Ponudila mi je da proučava Bibliju sa mnom o pitanju subote, ali sam je odbio dalje slušati.

Vrativši se u Luandu, pokušao sam se vratiti svojim starijim radnim navikama, ali nikako nisam mogao izbaciti njezine riječi iz svojega uma. Imao sam mnogo izazova na poslu, a i nevolja sa spavanjem. Odluka moje biblijske učiteljice da svetkuje subotu nije mi davala mira ni danju ni noću.

Naposljetku sam odlučio otići u mjesnu adventističku crkvu i saznati zašto njezini vjernici svetkuju sedmi dan, subotu. Bio mi je potreban mir u srcu.

Sljedeće subote otišao sam na bogoslužje u adventističku crkvu. Nikada ranije nisam kročio u neku drugu crkvu, ali bio sam odlučan da nađem mir. Bilo mi je potrebno čudo.

Netko je napomenuo vođi crkve da ja imam pitanja u vezi sa subotom, pa mi je prišao i pokazao u Bibliji iste retke koje mi je čitala biblijska učiteljica.

Ostao sam na subotnjem bogoslužju. Propovijed me nije posebno osvojila. Bila je potpuno drukčija od propovijedi kakve sam slušao u svojoj crkvi, i nije mi se dopala.

Ali sljedeće subote sam ponovno došao u tu crkvu; i dvije subote nakon toga.

Tijekom sljedećih pet godina odlazio sam u adventističku crkvu svake subote, ne zato što sam to volio, već zato što nisam mogao pronaći svoju crkvu u gradu.

Tijekom tog vremena počeo sam pohađati skupinu za proučavanje Biblije u domu jednog vjernika, i skupinu za pripremu za krštenje koja se sastajala u crkvi vikendom. Sve više sam shvaćao da je Bog stvarno odvojio subotu kao sveti sedmi dan, i ljubav prema Njemu je rasla u mojem srcu.

Odlučio sam svetkovati samo subotu.

Kad sam napunio devetnaest godina, krstio sam se u kršćanskoj adventističkoj crkvi.

Danas je moj život ispunjen mirom i radošću. Isus je rekao: "Upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi." (Ivan 8,32)

Našao sam biblijsku istinu. Bog mi je dao slobodu i milost. To je doista čudnovato.

Dar trinaeste subote ovoga tromjesečja, koji prilažemo danas, bit će upotrijebljen za četiri projekta u domovini ovog mladića u Angoli:

- ◆ Izgradnja adventističke škole u Luandi, Angola.
- ◆ Izgradnja adventističke crkve i osnovne škole u gradu Belizeu, Angola.
- ◆ Izgradnja savjetovališta za borbu protiv nasilja u obitelji u gradu Lombi, Angola.
- ◆ Izgradnja spavaonica za studente na Adventističkom sveučilištu Angola u gradu Huambo, Angola.

Današnji darovi će biti upotrijebljeni i za projekte u Malawiju i u otočnoj državi Majote. Hvala vam što namjeravate velikodušno izdvojiti i priložiti novčana sredstva.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne glazbe.)

*****

Povezano s iskustvom

Zamolite nekog mladića da iznese ovo životno iskustvo kao svoje.

Mladić iz ovog iskustva, imenom Milagre, moli se za još jedno čudo. On traži da se molitveni ratnici iz cijelog svijeta ujedine u molitvi za spasenje nevjerujućih članova svojih obitelji, uključujući i spasenje njegove obitelji.

Preuzmite slike s Facebooka: bit.ly/fb-mq.

Preuzmite misijska iskustva i činjenice iz Južnoafričko-indijskooceanske divizije na: bit.ly/sid-2022.

*****

Ukratko

Prosječni očekivani životni vijek u Angoli je 54,5 godine, i za muškarce i za žene.

Angolska tradicionalna glazba zove se *semba*. Naziv potječe od riječi koja znači “dodir želuca”. Vjeruje se da je brazilska *samba*, koja je slična, potekla iz Angole. Angolska *semba* se izvodi za vrijeme proslava i u posebnim prigodama.

*****

*****

Budući projekti trinaeste subote

Projekti na koje ćemo se usmjeravati sljedećeg tromjesečja dolaze iz Južnoameričke divizije Generalne konferencije Kršćanske adventističke crkve.

- ◆ Izgradnja četiriju crkava u Boliviji: u Cochabambi, El Altu, La Pazu, Trinidadu.
- ◆ Izgradnja četiriju crkava u Brazilu: u Brodovskom, Mauai, Ribeirao Preto, Santosu.

*****

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Zimbabwe

Misija je promijenila moj život 5

Ja sam mrtav čovjek (1) 9

Ja sam mrtav čovjek (2) 13

Zambija

Blagoslivljati druge 16

Namibija

Srest ćemo se na drugoj strani 20

Mozambik

Umro da bi živio 24

Botswana

Zabave ili Bog? 28

Angola

Nada usred pandemije 31

Pravi Gospodnji dan 34

Neočekivana prosidba 38

Razlog za život 42

Izbačen iz kuće 46

Čudesno iskustvo (*Program trinaeste subote*) 49

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com